

DEVLET OKULUYLA ÖZEL OKUL ARASINDAKİ FARKLAR

Derleme Makalesi / Review Article

Gürler, M. (2020). Devlet Okuluyla Özel Okul Arasındaki Farklar. *Kapadokya Eğitim Dergisi*, 1(1), ...

Geliş Tarihi: 04.06.2020.
Kabul Tarihi:
E-ISSN:

Mesut GÜRLER
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi
mgurler50.mg@gmail.com
ORCID No: 0000-0003-4800-9082

ÖZ

Eğitim faaliyetleri örgün eğitim ve yaygın eğitim olarak iki şekilde gerçekleştirilmektedir. Bu eğitim türlerinden örgün eğitim, resmi ve özel okullar tarafından ilkökul, ortaokul, lise ve üniversitelerde verilmektedir. Resmi okullardaki eğitim parasız olup, eğitim giderleri devlet bütçesinden karşılanmaktadır. Özel okullarda verilen eğitim ise paralı olup, giderleri gerçek veya tüzel kişilerden elde edilen gelirlerle karşılanır. Kurulan ilk okullar devlet okullarıdır, zamanla devlet okullarının yanında özel okullarda eğitim öğretim faaliyetine başlamışlardır. Özel okulların sayısı eskiden çok az olup, bu okullar sadece büyükşehirlerde bulunurken, günümüzde bu okulların sayısı artmış, birçok şehirde yaygınlaşmıştır. İnsanların ekonomik imkânları arttıkça, özel okullara olan talep de artmaya devam etmektedir. Dünyada olduğu gibi Türkiye’de de özel okulların sayısı ve eğitimdeki yeri zamanla artmaktadır. Türkiye’de bulunan dershanelerin kapatılarak temel liseye dönüştürülmeleri sonucunda özel okul sayısı büyük miktarda artmıştır. Bu çalışmada devlet okulları ile özel okullar arasındaki farklar ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çalışmada alanyazın derleme yöntemlerinden meta sentez yöntemi kullanılmıştır. Bazı konularda devlet okullarının bazı konularda ise özel okulların olumlu tarafları öne çıkmaktadır. Kalitesi yüksek olan özel okullar devlet okullarından daha iyi eğitim verirken, son zamanlarda ortaya çıkan temel liselerin eğitimi devlet okullarından daha aşağıdadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Okul, Devlet Okulu, Özel Okul.

DIFFERENCES BETWEEN PUBLIC SCHOOL AND PRIVATE SCHOOL

ABSTRACT

Training activities are carried out in two ways: formal education and non-formal education. Formal education is provided by public and private school in primary, secondary, high schools and universities. Education in public schools is free and education costs are covered by the state budget. The education given in private schools is paid and the expenses are covered by the income obtained from real or legal persons. The first schools established were public schools, and in time, they started education activities in private schools alongside public schools. The number of private schools was very few in the past, while these schools were only in metropolitan cities, and nowadays, the number of these schools has increased and has become widespread in many cities. As the economic opportunities of people increase, the demand for private schools continues to increase. In Turkey, as in the world in the number of private schools and education is increasing over time. The number of private schools to be converted to basic schools closed as a result of the classrooms in Turkey has increased by a large amount. In this study, the differences between public and private schools are tried to be revealed. On some issues, the positive sides of the public schools and on the other sides of the private schools stand out. While private schools with high quality provide better education than public schools, the education of basic high schools that emerged recently is lower in public schools.

Keywords: Education, School, State School, Private School.

1. GİRİŞ

Eğitim sisteminde devlet okulları ve özel okullar faaliyet göstermektedirler. Bu iki okul sistemi arasında bazı farklar bulunmaktadır. Türkiye'deki eğitim sistemimizde 1980'li yıllardan sonra özel öğretim kurumları kurulmaya başlamıştır (Kulaksızoğlu, Çakır ve Dilmaç, 1999). Türkiye'deki öğrencilerin bir kısmı bu özel öğretim kurumlarında eğitim görmektedir. Sosyo-ekonomik durumu iyi olan ve çocuğunun iyi bir eğitim alarak, onun iyi bir meslek sahibi olmasını isteyen bazı aileler çocuklarını özel okula göndermektedirler (Gürler, 2020: 268-269). Bu özel eğitim kurumları ile devlet tarafından kurulan eğitim kurumları arasında bazı farklar bulunmaktadır.

2. OKUL NEDİR?

Okul, eğitim öğretim faaliyetlerin gerçekleştirildiği tesislerdir. Çocuk ve gençlerin devam ettiği örgün eğitim kurumlarının yanı sıra tek bir alanda eğitim veren kurumlar ve bazı yüksek eğitim kurumları da okul olarak nitelendirilmektedir. Okullarda, okuyup yazma öğretiminden başlayarak en yüksek düzeyde bilim ve sanat bilgisi vermeye değin çeşitli derecede toplu öğrenim yapılmaktadır. Okullar kendi içerisinde farklı türlere ayrılmaktadırlar. Bazı okullar fen, sosyal gibi farklı alanlara ayrılabilirdiği gibi ayırım yapmadan faaliyetini sürdüren okullar da bulunmaktadır. Okulların çoğu devlet tarafından kurulup işletilmektedir. Bunun yanında 1980'li yılların ortalarından itibaren sayıları artan özel okullar da eğitim öğretim alanında faaliyet yürütmektedirler.

2.1. Devlet Okulu

Devlet okulu, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olan, her türlü gideri devlet bütçesinden karşılanan, öğrenim çağındaki çocuklara ulusal eğitim amaçlarına göre eğitimin verildiği eğitim kurumlarıdır. Devlet okulundaki verilen eğitimin tüzüğünü, programını, içeriğini devlet kendisi hazırlar, burada verilen eğitimi denetler (Kırmızı, 2014: 8-9).

2.2. Özel Okul

Özel okullar, Milli Eğitim Bakanlığı'nın gözetim ve denetimi altında olmak şartıyla, 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu doğrultusunda yerli ve yabancı, gerçek ve tüzel kişilerce açılmış ve bir ücret karşılığında hizmet veren öğretim kurumlarıdır (Küçükçayır ve Cemaloğlu, 2017: 1). Özel okulların giderleri devlet bütçesinden karşılanmaz, bu okulların giderleri okul sahipleri tarafından karşılanır (Uygun, 2003: 107).

3. DEVLET OKULU İLE ÖZEL OKUL ARASINDAKİ FARKLAR

Devlet okullarının bütçesi, devletin vatandaşlardan topladığı vergilerle karşılanır. Özel okulların bütçeleri ise okulun sahibi olan kişi veya kişiler tarafından karşılanır. Özel okul sahipleri, özel okulların giderlerini öğrenci velilerinden alınan ücretlerle ve bağışlarla karşılamaktadırlar. Devlet okulundaki öğretmenlerin maaşları genellikle özel okuldaki öğretmenlerin maaşlarından yüksek olmakla birlikte, bu durum özel okullar arasında da değişiklik göstermektedir. Devlet okulundaki öğretmenler özel okuldaki öğretmenlere göre daha çok iş garantisine sahiptir (Kandemir, 2015: 35-37).

Devlet okullarında okuyan öğrenciler eğitim görmesi gereken vatandaşlar olarak algılanırken, özel okullarda okuyan öğrenciler daha çok müşteri olarak algılanmaktadır (Bozyiğit, 2014: 522). Çünkü özel okulda okuyan öğrencinin velisi, çocuğunun eğitimi için para vermekte, fakat devlet okulunda okuyan öğrencinin velisi okul için istenen küçük miktardaki paralar dışında bir ücret ödememektedir.

Devlet okulundaki öğretmen öğrenciye nispeten sert davranabilir, özel okuldaki öğretmen ise öğrenciye sert davranamaz. Özel okuldaki öğretmen, veli baskısını devlet okulundaki öğretmene göre daha fazla hisseder (Koç, 2019: 38). Özel okuldaki öğretmen, ücretini doğrudan

öğrencisinin velisinden aldığı için, öğrencisine hoşgörülü davranır (Yavuz, 2012: 85). Böyle yapmadığı takdirde, özel okuldaki öğrencinin velisi çocuğunu o okuldan alarak başka bir okula verir. Bu ise özel okulun para kaybetmesi demektir. Özel okulun sahibi bu durumdan hoşlanmayacağı için, buna sebep olan öğretmeni işten atabilir. Özel okuldaki öğretmen bu durumu bildiğinden, öğrencilerine daha hoşgörülü davranır, yoksa işinden olabilir. Devlet okulundaki öğretmen parasını devletten aldığı için, bu konuda diğer öğretmenlerden daha rahattır.

Özel okulda çalışan öğretmenler, devlet okulunda çalışan öğretmenlere oranla öğrencilerin sorunlarıyla daha çok ilgilenmektedirler. Bunda özel okuldaki öğretmen başına düşen öğrenci sayısının devlet okulundakinden daha düşük olmasının da etkisi vardır. Devlet okulundaki öğrenci sayısı çok fazla olduğu için, buradaki öğretmenler her öğrenciyle yeteri kadar ilgilenememektedir (Koç, 2019: 37-38).

İki okul arasındaki farklardan birisi de sınıflardaki öğrenci sayılarıdır. Özel okullardaki sınıflarda öğrenci sayısı azdır. Bu ise eğitimin kalitesini artırır. Çünkü az sayıdaki öğrencinin olduğu sınıflarda ders veren öğretmenler, öğrencilerle daha çok ilgilenebilmektedirler. Ayrıca az sayıdaki öğrenciden oluşan sınıfların kontrol etmek daha kolaydır (Kandemir, 2015: 36). Devlet okullarında ise durum bunun tam tersidir. Devlet okullarındaki sınıflar kalabalık olduğu için, ders anlatan öğretmenler sınıfların kontrol etmekte zorlanmaktadır; bu da derste verilen eğitimin kalitesini düşürmektedir. Kalabalık sınıflardaki öğrenciler gürültü yaptıkları zaman, ders anlatan öğretmenin sesi tam duyulmamakta, bu ise öğrencilerin dersi anlamasını güçleştirmektedir. Ayrıca, öğretmen ders süresinin bir kısmını kalabalık sınıfların kontrol etmek için harcadığından, ders anlatacağı süre de azalmaktadır (Çalık, Tabak ve Yavuz-Tabak, 2019).

Devlet okullarındaki müfredat, Milli eğitim Bakanlığı tarafından belirlenir, özel okullardaki müfredat ise devlet okullarından biraz farklıdır. Özel okullar Milli Eğitim müfredatının yanı sıra farklı uygulamalarda gerçekleştirebilirler. Bazı özel okullar kendilerine özel ölçme değerlendirme sınavları yapabilirler (Kandemir, 2015: 36).

Özel okullarda okul bahçesi öğrenci sayısına göre yeterlidir, devlet okullarında ise okul bahçesi öğrenci sayısına göre yetersizdir. Özel okullardaki öğrenci sayısı fazla değişmez, fakat devlet okullarındaki öğrenci sayısı sürekli artar. Öğrenci sayısı çok fazla artınca okul bahçesindeki eski okul binanın yanına yeni derslikler inşa edilir ve bu da bahçenin daha da yetersiz hale gelmesine yol açar (Bozyiğit, 2017).

Sınıf arkadaşlarından daha zeki ve yetenekli bir çocuk, özel okulda daha çabuk fark edilmekte ve o öğrenciyle özel olarak ilgilenilebilmektedir. Özel okullarda böyle öğrencilerle ilgilenildiği için, öğrencinin zekâsı ve yetenekleri körelmemekte ve öğrenci zekâ ve yeteneğine uygun, farklı eğitimler alabilmektedir. Devlet okulunda ise zeki ve yetenekli öğrencilerle özel olarak ilgilenilmemekte, o öğrencilerde diğer arkadaşları ile aynı eğitimi almaktadırlar. Böyle olunca da, zeki ve yetenekli öğrencilerin üstün tarafları körelmektedir (Şahin ve Levent, 2015:7). Bu durum yarış pistinde kullanılması gereken bir yarış arabasının, şehir trafiğindeki diğer araçların arasında kullanılmasına benzetilebilir.

Özel okul ile devlet okulu arasındaki en büyük farklardan birisi de yabancı dil öğretimidir. Özel okullarda yabancı dil öğretimi çok iyi verilirken, devlet okullarında okuyan öğrencilere yabancı dil doğru düzgün öğretilmez (Nartgün, 2016: 162). Resmi müfredata uymayı tercih etmeyen özel okullarda sıklıkla gölge program uygulanmaktadır. Özellikle yabancı dilin ön planda olduğu böylesi okullarda, yabancı dil ders saatleri Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlediği ders saatinden fazladır. Bu okullar beden eğitimi, resim, müzik, din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinin olduğu saatlerde yabancı dil ve matematik eğitimi vermektedirler (Garipağaoğlu, 2015:188). Devlet okullarında ise yabancı dil dersleri çoğu zaman başka alanların öğretmenleri tarafından verilmektedir. Çünkü devlet okullarında yabancı dil öğretmeni yetersizliği vardır.

Özel okuldaki öğrencilerin geneli belirli bir sosyal tabakaya mensup oldukları halde devlet okullarında her tabakadan öğrenci bulunmaktadır. Zor durum ve koşullarla başa çıkmak için bireylerin devreye soktukları davranışsal ve bilişsel kontrol mekanizmalarının tümü olarak nitelendirilen öğrenilmiş güçlülük düzeyi, devlet okullarında okuyan öğrencilerde özel okullarda okuyan öğrencilere göre daha yüksektir (Coşkun, 2007: 71).

Özel okullarda eğitim süreçleri teknolojiyle bütünleşmiş olup, öğrenciler ve veliler öğrenme ortamlarında çeşitli araştırma, inceleme, değerlendirme yapma imkânına sahiptirler. Devlet okullarındaki eğitim süreçlerindeki teknolojik gelişme ise özel okullara oranla daha azdır (Ünsal ve Çetin, 2018: 1543).

Özel okuldaki sportif faaliyetler daha fazla ve farklıdır. Buralarda; futbol, basketbol, voleybol, tenis, yüzme vb. sportif faaliyetler yapılabilir. Öğrenciler bu sportif faaliyetleri yaparken malzeme ve mekân sıkıntısı çekmezler. Devlet okullarında ise futbol, basketbol, voleybol ve masa tenisi gibi faaliyetlerin bazıları yapılabilir olup, bunlar bile her zaman gerçekleştirilemez. Futbol oynamak isteyen öğrenciler futbol topu bulamaz veya her zaman futbol oynayacak alan yoktur. Öğrenciler basketbol oynamak istese çoğu zaman basket topu bulamaz; voleybol oynamak istese, voleybol topu veya filesi bulamaz. Öğrenciler masa tenisi oynamak istediklerinde ise, belki tenis masası bulabilir ama çoğu zaman raket veya pinpon topu yoktur. Masa tenisi oynamaya çok meraklı olan kimi öğrenciler, kendi raketlerini ve pinpon toplarını kendileri almak zorundadırlar (Çevik, 2005).

Özel okullarda araç gereç, fen ve dil laboratuvarı gibi olanaklar yeterli iken, devlet okullarından bu olanaklar yetersizdir (Kandemir, 2015: 38). Çünkü devlet okullarında öğrenci sayısı çok fazla olduğu için, öğrenci başına düşen araç gereç sayısı azalmaktadır.

Öğretmenler özel okulda okuyan öğrencilere daha yüksek not verirken, devlet okulunda okuyan öğrencilere nispeten daha düşük not vermektedirler. Özel okuldaki öğrencilerin velileri çocuklarını ücretli olarak okuttukları için, çocuklarının notlarının öğretmenleri tarafından yükseltilmesini isterler ve bunu da başarırlar. Özel okul sahiplerinin, velilerin taleplerini gerçekleştirmelerinin sebebi; velilerin o okuldan memnun kalarak, çocuklarını o okulda okutmaya devam etmelerini sağlamaktır. Özel okul sahiplerinin diğer bir amacı ise, okulun genel not ortalamasını yükselterek oranın başarılı bir okul olduğu imajını vermek istemeleridir. Bu sayede, başka veliler de çocuklarını okutmak için bu okula kayıt yaptıracaklardır (Garipağaoğlu, 2015:188). Devlet okulunda okuyan öğrenciler ise ya hak ettiği notu alırlar ya da daha düşük not alırlar. Çünkü devlet okulundaki bazı öğretmenler, notu öğrencilerini disipline etmek amacıyla da kullanılmaktadır (Korkut ve Karataş, 2019: 102). Devlet okulundaki öğretmenler ve yöneticiler öğrenci sayısının artması için çaba harcamazlar. Çünkü hem buradaki öğrenci sayısı zaten çok fazladır hem de buradaki öğretmenlerin ve yöneticilerin aldıkları ücretler öğrenci sayısına göre artmamaktadır.

Özel okullarda öğrencilere danışmanlık eğitimi daha iyi verilmektedir. Öğrenci hangi alanda daha yetenekli ise, o alana yönlendirilir. Öğrenci böylece yeteneğine uygun olan alanda kendisini daha iyi yetiştirir ve ilerdeki hayatında daha yüksek mevkilere gelebilir. Devlet okullarında bu durum çok zayıftır. Öğrencilere ya doğru dürüst danışmanlık yapılamaz ya da öğrenciler yanlış yönlendirilir. Bunun en çarpıcı örneği üniversite tercihlerinin yapıldığı dönemde görülmektedir. Tercihler öğrencinin ilgi ve yeteneğine göre yapılmaz, insanların çoğu nereye tercih ediyorsa genellikle o bölümler tercih edilir. Tercih listelerinin başına da tıp fakültesi veya hukuk fakültesi gibi bölümler yazdırılır. Öğrencilerin bu bölümleri sevip sevmediğine, bu alanlara yatkınlığı olup olmadığına fazla dikkat edilmez (Ulaş ve Diğerleri, 2017: 450).

Özel liselerde okuyan öğrenciler, devlet liselerinde okuyan öğrencilere göre üniversite giriş sınavlarında daha başarılı olmaktadır. Bu durumun oluşmasında özel liselerde okuyan öğrencilerin iyi bir eğitim almasının yanında, bu öğrencilerin notlarının yüksek gösterilmesinin de payı vardır (Berberoğlu ve Kalender, 2005: 27-28).

Özel okullardaki sosyal aktiviteler daha fazla iken devlet okullarında sosyal aktivite çok nadirdir. Özel okulda okuyan öğrenciler ile devlet okulunda okuyan öğrencilerin kıyafetleri de birbirinde farklıdır. Devlet okulunda okuyan öğrenciler ekonomik yönden orta halli veya fakir oldukları için, kıyafetleri normal seviyededir. Fakat özel okulda okuyan öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeyleri yüksek olduğundan kullandıkları giyim, kırtasiye, vb. ürünler genellikle pahalı ve markalı ürün olarak adlandırılan niteliktedir. Devlet okulundaki öğrenciler okula yürüyerek, servisle veya belediye otobüsü ile gelirken, özel okulda okuyan öğrenciler okula otomobille getirilirler. Eğer burası özel bir üniversite ise, bu defa öğrenci kendi özel aracı ile okula gelir.

Özel okuldaki öğrencilerin kendilerine olan güvenleri daha fazladır. Bunda, özel okuldaki öğrencilerin ekonomik kaygılarının bulunmaması ve bu öğrencilere okulda baskı yapılmaması da etkilidir. Özel okuldaki öğretmenler öğrencilerine baskı uygulayamaz, çünkü buradaki öğrenciler parası ile okumaktadırlar. Devlet okulundaki öğretmenler ise öğrencilere baskı uygulayabilir, bu nedenle devlet okulundaki öğrencilerin kendilerine olan güvenleri daha azdır.

4. SONUÇ

Devlet okulu ile özel okul arasındaki farkların çoğunun ekonomik sebeplere dayandığı görülmektedir. Özel okullar ekonomik durumu iyi olan belirli bir kesime eğitim verirken, devlet okulları özel okullardan farklı olarak eğitim faaliyetlerinde bütün öğrencileri kapsayıcı niteliktedir. Devlet okullarında öğrencilerin ekonomik durumlarına göre farklı muamelede bulunulmaz, bütün öğrencilere eşit davranılır. Devlet okullarının ve özel okulların bütçe yapıları birbirinden farklılık arz etmektedir. Devlet okulunda çalışan öğretmenler iş garantisi yönünden özel okulda çalışanlardan daha avantajlıdır. Devlet okulu ve özel okul arasındaki fiziki kapasite ve öğrenci sayıları birbirlerinden belirgin şekilde farklıdır. Bu durum eğitim faaliyetlerini etkilemektedir. Öğrenci sayılarının fazlalığından ve ekonomik sebeplerden dolayı, teknolojik gelişmişlik ve altyapı bakımından devlet okulları özel okullardan daha geri durumdadır. Devlet okullarında milli eğitimin müfredatı uygulanırken, özel okullarda bazı farklılıklar mevcuttur. Devlet okulu ile özel okulda okuyan öğrenciler arasında ekonomik nedenlerden dolayı kıyafet tercihi ve ulaşım yöntemi gibi konularda farklılıklar bulunmaktadır. Sportif faaliyetler konusunda da devlet okulu ile özel okul arasında bazı farklar bulunmaktadır. Bu farkların oluşmasında devlet okullarının fiziksel yetersizlikleri ile ekonomik nedenler büyük rol oynamaktadır.

Özel okuldaki öğretmenler ve yöneticiler, öğrenci sayısının artması için çaba harcarlar, fakat devlet okullarında bu durum söz konusu değildir. Devlet okullarındaki öğrenci sayısı zaten çok fazladır ve bu durum eğitimde sorunlara yol açmaktadır. Devlet okulu ile özel okul arasındaki farklardan birisi de verilen yabancı dil eğitiminin niteliği ve süresidir. Özel okullarda daha nitelikli ve daha uzun süre yabancı dil eğitimi verilirken, devlet okullarındaki yabancı dil eğitimi nitelik ve süre bakımından yetersizdir. Bu durumun oluşmasında, devlet okullarındaki yabancı dil öğretmenlerinin sayısının yetersiz olması en büyük faktördür. Devlet okulundaki öğretmenlerin ve özel okul öğretmenlerin kendi öğrencilerine yaklaşımlarında farklılıklar bulunmaktadır. Özel okul öğretmenleri, öğrencilerine toleranslı davranırken, devlet okulu öğretmenleri öğrencilerine nispeten daha sert bir tutum sergileyebilmektedir. Özel okul öğretmenleri öğrencilerinin sorunlarıyla daha çok ilgilenmekte, onları daha iyi gözlemleyebilmekte, onlara daha iyi rehberlik yapabilmektedirler. Devlet okulundaki öğretmenler ise sınıflardaki öğrenci sayılarının çok fazla olmasından dolayı aynı başarıyı sağlayamamaktadırlar. Bu durum devlet okulundaki zeki ve üstün yetenekli çocukların tespit edilerek, özel bir eğitime tabi tutulmalarına da engel olmaktadır. Özel okullarda ise böyle öğrencilerle daha iyi ilgilenilip onlara özel eğitim verilebilmektedir. Özel okullarda okuyan öğrencilerin notları olduğundan daha yüksek gösterilmekte olup, bu durum özel okul öğrencilerinin lise ve üniversiteye giriş sınavlarında avantajlı olmalarını sağlamaktadır. Devlet okullarında ise böyle bir durum yoktur. Özel okuldaki öğrencilerin kendilerine olan güvenleri nispeten fazladır, devlet okullardaki öğrencilerin özgüvenleri ise özel okul öğrencilerine oranla daha düşüktür. Devlet okulundan yetersiz bir eğitim alarak mezun olan, özgüveni eksik birçok öğrenci kariyer basamaklarında yükselememekte ve istediği konuma gelememektedir. Özel okullarda iyi bir eğitim alan, kendilerine olan güvenleri fazla olan öğrenciler ise kariyer basamaklarında daha çabuk yükselebilmekte ve istedikleri konumlara gelebilmektedirler.

KAYNAKÇA

- Berberoğlu G. ve Kalender İ. (2005). *Öğrenci Başarısının Yıllara, Okul Türlerine, Bölgelere Göre İncelenmesi: ÖSS ve PISA Analisi*, ODTÜ Eğitim Bilimleri ve Uygulama Dergisi, Sayfa 27-28.
- Bozyiğit, S. (2017). *Özel Okulların Eğitim Hizmetlerine İlişkin Veli Beklentisi ve Algısı: Nitel Bir Araştırma*, International Congress on Political, Economic and Social Studies (ICPESS).
- Coşkun, Y. (2007). *Lise Öğrencilerinde Öğrenilmiş Güçlülük ve Kontrol Odağı Algılama Düzeyi İlişkisinin İncelenmesi*, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 25(25), Sayfa 71-85.
- Çalık, T., Tabak, H., ve Yavuz-Tabak B. (2019). *Eğitim Sisteminde Sınıf Büyüklüğünün Planlama Açısından Değerlendirmesi: Ankara Örneği*. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 39(3), Sayfa 1581-1599.
- Çevik, S. (2005). *Özel Okul ve Kamu Okullarının Spora Ayırdıkları Finansman ve Sportif Başarılarının Karşılaştırılması (İstanbul İli Ortaöğretim Okulları Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Garipağaoğlu, B.Ç. (2015). *Özel Okul Sektörü ve Etik Dışı Başarı Mühendisliği Uygulamaları*, Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD), Cilt 16, Sayı 3, Sayfa 181-200.
- Gökçe, F. (2011). *İhtiyaçlar Hiyerarşisi Kuramına Göre Öğretmenlerin Motivasyon Düzeyleri*, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 24(2), Sayfa 317-334.
- Gürler, S.A. (2020). *Fen Bilimleri Dersinin İlkokullarda Yetiştirme Programına (İYEP) Dâhil Edilmesine İlişkin Öğretmen Görüşleri*, YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(1), Sayfa 266-294.
- Kandemir, Y. (2015). *Devlet Okulu Öğretmenlerinin Özel Okullara İlişkin Tutumlarının İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kırmızı, R. (2014). *Özel Liselerin Türk Eğitim Sistemindeki Yerinin İktisadi ve Mali Açısından Değerlendirilmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Koç, A.F. (2019). *Okul Kültürünün Özel Okullarda ve Devlet Okullarında Çalışan Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Uygulamalarına Etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Korkut, G., Karataş, S. (2019). *Ortaöğretim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin Disiplin Stratejileri*, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 2, Sayı 1, Sayfa 92-105.
- Kulaksızoğlu, A., Çakır, A. ve Dilmaç B. (1999). *Türkiye’de Özel Okullar Hakkındaki Tutumla İlgili Bir Araştırma*, M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, Sayı 11, Sayfa 233-246.
- Küçükçayır, A.G. ve Cemaloğlu, N. (2017). *Türkiye’de Geçmişten Günümüze Özel Okullar ve Uygulanan Politikalar Üzerine Bir Araştırma*, 12.Uluslararası Eğitim Yönetimi Kongresi.
- Nartgün, Ş. (2016). *Özel Okul Velilerinin Beklentileri Doğrultusunda Okul İmajı Oluşturma*, Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, Cilt 5, Sayı 2.
- Ulaş, Ö., Zorbaz, S.D., Dinçel, E.F., Kınay, G.Ç., Coştur, R. (2017). *Özel Okulda Öğrenim Görmekte Olan Lise Öğrencilerinin Meslek Seçimini Etkileyen Etmenler*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(1), Sayfa 441-456.
- Uygun, S. (2003). *Türkiye’de Düünden Bugüne Özel Okullara Bir Bakış*, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, Cilt 36, Sayı 1-2, Sayfa 107-120.
- Ünsal, S., Çetin, A. (2019). *Özel Okul ve Devlet Okulunda Görev Yapmış Sınıf Öğretmenlerinin Programlarını Uygulamada Karşılaştıkları Farklılıklar*, Kastamonu Eğitim Dergisi, Cilt 27, Sayı 4, Sayfa 1541-1551.
- Şahin, F., Levent, F. (2015). *Sınıf Öğretmenlerinin Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitiminde Kullandıkları Yöntem ve Stratejilerin İncelenmesi*, The Online Journal of New Horizons in Education, 3(5), Sayfa 73-82.
- Yavuz, Y. (2012). *Resmi ve Özel İlköğretim Okullarının Okul Kültürü Üzerine Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri*, International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education, Cilt:1, Sayı: 3, 76-90.